
Minneord

OSS IMELLOM

Vår kjære kollega og venninne gynekolog Berit Kjærran Norling døde 2.3. 2009, 64 år gammel.

Som så mange av sin årgang fikk Berit sin utdanning i utlandet, i München. Etter praksis på Mysen bestemte hun seg for spesialistutdanning innen fødselshjelp og kvinnesykdommer, som hun påbegynte i Sarpsborg og fullførte ved Aker sykehus. Berit mestret raskt alle felter av spesialiteten. Hun var en uredde fødselshjelper, en dyktig operatør og en glimrende kliniker, med spesiell interesse for infeksjoner. Hun valgte i 1980 å åpne egen praksis, noe som var lettere å forene med det å være alenemor for datteren Line.

I Oslo drev hun gjennom nesten 30 år en solid spesialistpraksis der pasientene fikk den beste behandling. Berit var et overskuddsmenneske og brukte mye av sin fritid på foreningsarbeid: Hun satt i styret for Norsk gynekologisk forening og var med i utviklingen av veilederen i gynekologi. Hun var den første kvinnelige leder i Praktiserende spesialisters landsforening (PSL). Det var i perioden 1999 – 2001. Da hadde hun sittet i styret siden 1995. Gjennom sitt arbeid i foreningen bidro hun til bevisstgjøring og styrking av praktiserende spesialisters arbeid både innad i Legeforeningen og utad, bl.a. i samarbeid med myndighetene, og fikk vist at praktiserende spesialister er et korrektiv til den offentlige spesialisthelsetjenesten. Hun satt i Legeforeningens landsstyre fra 1998 til 2003 og i styret for Fond II i årene 2001 – 08.

For sitt mangeårige faglige engasjement fikk hun i 2002 Norsk gynekologisk forenings hederspris. Berit var konsulent for flere firmaer innen prevensjon og hormonbehandling, og hun var en ivrig kongressdeltaker i inn- og utland. Vi som reiste med henne, fikk gleden av å dele ikke bare fag, men også det sosiale. Hun var en god kollega som spredte glede og trygghet. Det var en fornøyelse å arbeide sammen med henne.

Berit var en kollega man så frem til å skulle bli gammel med, men slik ble det ikke. I fjor sommer fikk hun konstatert fremskreden kreft som ikke lot seg operere og som ikke responderte på medisinsk behandling. Hun måtte avvikle sin praksis og underkaste seg sykdommens ubarmhjertige utvikling. Likevel bevarte hun sin verdighet til det siste.

Mange pasienter, venner og kolleger sørger over å ha mistet Berit så altfor tidlig. Ufattelig mye større er tapet for Line, som har mistet sin viktigste støtte. Hun må vite at hennes mors venner også er hennes.

Publisert: 25. juni 2009. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.09.0683

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 13. juli 2026.